DOMSTOLENS DOM (første afdeling)
16. juni 1987 *

I sag 53/86,

angående en anmodning, som Arrondissementsbank Zwolle i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag

Anklagemyndigheden i retskredsen Zwolle

mod

L. Romkes,

J. Korf,

T. Varkevisser, og

D. Bakker

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af forordning (EØF) nr. 171/83 af 25. januar 1983 om fastlæggelse af tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne (EFT L 24, s. 14),

har

DOMSTOLEN (første afdeling),

sammensat af afdelingsformanden F. Schockweiler, dommerne G. Bosco og R. Joliet,

generaladvokat: C. O. Lenz
justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl

* Processprog: Nederlandsk.

efter at der er afgivet indlæg af:

— den nederlandske regering ved Fierstra som befuldmægtiget,

— den franske regering under skriftvekslingen ved R. de Gouttes som befuldmægtiget og S.-C. de Margerie som supplerende befuldmægtiget,

— Kommissionen for De europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent R. C. Fischer,

på grundlag af retsmøderapporten og efter mundtlig forhandling den 12. maj 1987,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 12. maj 1987,

afsagt følgende

Dom

1 Ved kendelse af 23. september 1985, indgået til Domstolen den 24. februar 1986, har Arrondissementsrechtbank Zwolle i medfør af EØF-traktatens artikel 177 forelagt to præjudicielle spørgsmål vedrørende fortolkningen af Rådets forordning (EØF) nr. 171/83 af 25. januar 1983 om fastlæggelse af tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne (EFT L 24, s. 14).

2 Spørgsmålene er blevet rejst under en straffesag mod fire nederlandske fiskere, der af anklagemyndigheden i retskredsen Zwolle er tiltalt for i Nordsøen at have fisket rødspætter, der målte mindre end 27 cm, og som derved har overtrådt den nederlandske bekendtgørelse af 1. november 1984 om ændring af bekendtgørelsen om gennemførelse af EØF-forordningen vedrørende tekniske foranstaltninger.

3 Statssekretæren for landbrug og fiskeri fastsatte ved denne bekendtgørelse mindstemålet for rødspætter, som kan fiskes i Nordsøen, til 27 cm. Ifølge præamblen er bekendtgørelsen udstedt med hjemmel i artikel 20, stk. 1, i ovennævnte forordning (EØF) nr. 171/83.

4 Ved forordningen indførtes en række tekniske foranstaltninger til beskyttelse af havets biologiske ressourcer, såsom fastsættelse af maskestørrelser for fiskenet samt forbud mod fiskeri efter visse arter i bestemte områder og perioder. Foranstaltningerne omfatter det i artikel 11 indeholdte forbud mod fiskeri efter fisk, som ikke opfylder kravet om mindstestørrelse i henhold til forordningens bilag V. For rødspætters vedkommende andrager mindstestørrelsen 25 cm.

5 Ifølge artikel 20, stk. 1, medfører forordningens anvendelse »ikke nogen indskrænkning af nationale tekniske foranstaltninger, som er mere vidtgående end dens minimumskrav, og som kun gælder fiskere fra den pågældende medlemsstat og har til formål at sikre en bedre forvaltning eller en bedre udnyttelse af kvoterne eller gælder for arter, der ikke er omfattet af kvoter, eller arter, hvor hvilke der ikke er fastsat særlige foranstaltninger i denne forordning, såfremt disse foranstaltninger er forenelige med fællesskabsretten og i overensstemmelse med den fælles fiskeripolitik.« Artikel 20, stk. 2, bestemmer yderligere, at »de i stk. 1 omhandlede nationale foranstaltninger meddeles Kommissionen i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 101/76 af 19. januar 1976 om etablering af en fælles strukturpolitik for fiskerisektoren (EFT L 20, s. 19)«.

6 Formålet med forordning (EØF) nr. 101/76, som der henvises til i forordning (EØF) nr. 171/83, er at gennemføre en fælles strukturpolitik for fiskerisektoren ved koordinering af medlemsstaternes politik og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og Kommissionen. Forordningens artikel 2, stk. 2, bestemmer, at medlemsstaterne skal give de andre medlemsstater og Kommissionen meddelelse om alle administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser vedrørende fiskerisektoren.

7 På denne baggrund fandt den nationale ret, at det for at afgøre den foreliggende sag var nødvendigt at fortolke fællesskabsretten, hvorfor den besluttede at forelægge Domstolen følgende to spørgsmål:

»1) Har en medlemsstat i medfør af artikel 20, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 171/83 kompetence til også efter forordningens ikrafttræden at indføre tekniske foranstaltninger for fiskeri fra den pågældende medlemsstat, som er mere vidtgående end de i forordningen fastsatte minimumskrav?

2) Er en foranstaltning, hvorefter nederlandske fiskere for fiskearten rødspætte skal overholde et mindstemål på 27 cm, forenelig med fællesskabsretten, og er en sådan national foranstaltning i overensstemmelse med den fælles fiskeripolitik?«

8 Der henvises i øvrigt til retsmøderapporten, der indeholder en mere omfattende gennemgang af de faktiske omstændigheder, de relevante fællesskabsbestemmelser og de indlæg, der er indgivet af den nederlandske og den franske regering samt af Kommissionen.

Første spørgsmål

9 Til belysning af sit første spørgsmål har den nationale ret i forelæggelseskendelsen rejst problemet, om artikel 20, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 171/83 skal forstås således, at medlemsstaterne kun kan opretholde mere vidtgående nationale regler, som gjaldt på tidspunktet for forordningens udstedelse, eller om de senere kan fastsætte sådanne regler.

10 I denne forbindelse bemærkes for det første, at artikel 20, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 171/83 ikke sondrer mellem de nationale tekniske foranstaltninger, der gjaldt på tidspunktet for forordningens udstedelse, og senere indførte foranstaltninger.

11 Det bemærkes herefter, at forordning (EØF) nr. 101/76 allerede indeholdt en pligt til at give meddelelse om nationale foranstaltninger inden for fiskerisektoren. Under disse omstændigheder viser selve det forhold, at artikel 20, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 171/83 indeholder en tilsvarende underretningspligt, at de nationale foranstaltninger, som der her sigtes til, kan være udstedt efter forordningens ikrafttræden, idet de foranstaltninger, som allerede eksisterede, skulle være meddelt i henhold til forordning (EØF) nr. 101/76.

12 Det må herefter fastslås, at artikel 20, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 171/83 skal fortolkes således, at udtrykket »nationale foranstaltninger« omfatter alle nationale foranstaltninger uanset tidspunktet for vedtagelsen.

Andet spørgsmål

13 Med det andet spørgsmål ønsker den nationale ret afgjort, om et nationalt forbud mod, at fiskerne i den medlemsstat, som har nedlagt forbuddet, fanger fisk med et andet mindstemål end det for de andre medlemsstater gældende, er omfattet af artikel 20, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 171/83.

14 I denne forbindelse bemærkes for det første, at medlemsstaternes mulighed for i henhold til artikel 20, stk. 1, at indføre tekniske foranstaltninger, som er mere vidtgående end de i forordning (EØF) nr. 171/83 fastsatte, indebærer, at disse foranstaltninger kan variere fra medlemsstat til medlemsstat.

15 Det bemærkes for det andet, at i henhold til artikel 20, stk. 1, er det kun tilladt at indføre mere vidtgående nationale foranstaltninger, såfremt de kun gælder fiskere fra den pågældende medlemsstat.

16 Det er for det tredje væsentligt, at de i artikel 20, stk. 1, nævnte nationale foranstaltninger har til formål at sikre en bedre forvaltning eller en bedre udnyttelse af kvoterne. Den her omhandlede foranstaltning opfylder dette krav, idet anvendelsen af rødspætter på 25 cm i behandlings- og forarbejdningsindustrien ifølge den nederlandske regerings ubestridte indlæg ville medføre for stort et spild.

17 Det fremgår endelig af forelæggelseskendelsen, at den nationale ret ikke har rejst tvivl om gyldigheden af forordning (EØF) nr. 171/83 som sådan i forhold til traktatens bestemmelser. Ifølge forelæggelseskendelsen »hælder [den nationale ret] til den opfattelse, at for så vidt medlemsstaterne ifølge artikel 20 i forordning (EØF) nr. 171/83 kan iværksætte mere vidtgående tekniske foranstaltninger for statens

egne fiskere, er den nederlandske foranstaltning, hvorved mindstestørrelsen for rødspætter fastsættes til 27 cm, forenelig med fællesskabsretten, i det mindste såfremt foranstaltningen støttes på forordning [EØF) nr. 171/83 og medvirker eller kan medvirke til at bevare fiskeressourcerne.«

18 Herefter skal det andet spørgsmål besvares således, at en national foranstaltning, som indeholder et forbud mod, at fiskerne i den medlemsstat, der har truffet foranstaltningen, fanger fisk med et mindstemål, som afviger fra det i andre medlemsstater gældende mindstemål, er omfattet af artikel 20, stk. 1, i forordning nr. 171/83.

Sagens omkostninger

19 De udgifter, der er afholdt af den nederlandske og den franske regering samt af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke godtgøres. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (første afdeling)

vedrørende de spørgsmål, der er forelagt af Arrondissementsrechtbank Zwolle ved kendelse af 23. september 1985, for ret:

1) **Artikel 20, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 171/83 af 25. januar 1983 skal fortolkes således, at udtrykket »nationale foranstaltninger« omfatter alle nationale foranstaltninger uanset tidspunktet for vedtagelsen.**

2) En national foranstaltning, som indeholder et forbud mod, at fiskerne i den medlemsstat, der har truffet foranstaltningen, fanger fisk med et mindstemål, som afviger fra det i andre medlemsstater gældende mindstemål, er omfattet af artikel 20, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 171/83 af 25. januar 1983.

Schockweiler Bosco Joliet

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 16. juni 1987.

P. Heim
Justitssekretær

F. Schockweiler
Formand for første afdeling